

der ikke forringer deres markedsadgang. Indtil nu er der ingen af AVS-landene, der har ønsket at gøre brug af denne mulighed.

I forhandlingerne skal der tages hensyn til udviklingsniveauet og landenes evne til at tilpasse deres økonomier i takt med liberaliseringsprocessen. Forhandlingerne skal derfor være fleksible med mulighed for lange overgangsperioder, hvor der skal tages hensyn til AVS-landenes følsomme sektorer.

I relation til de igangværende forhandlinger vil jeg gerne fremhæve følgende: Forhandlingerne foregår mellem Kommissionen og de seks regionale sammenslutninger af AVS-lande, dvs. Centralafrika, Vestafrika, det østlige og sydlige Afrika, Caribien og Stillehavsområdet.

Forhandlingerne er indtil nu kommet længst i Caribien. Der foreligger dog endnu ikke et samlet aftaleudkast.

I Stillehavsregionen er der teknisk set rimelige chancer for at afslutte forhandlingerne inden slutningen af 2007. Militærkuppet på Fiji vil dog kunne forsinke processen, idet Fijis handelsminister har været en af de drivende kapaciteter i regionen.

I det sydlige Afrika har Sydafrika anmodet om at blive en del af forhandlingerne. Regeringen er positiv over for denne anmodning, idet det dog ikke må forringe forholdene for de øvrige lande i regionen.

For det øvrige Afrika er forhandlingsprocessen mindre fremskreden. I det centrale og vestlige Afrika har AVS-landene anmodet om et mere klart billede af den potentielle udviklingsbistand til kapacitetsopbygning, inden Kommissionen kan påbegynde egentlige tekstforhandlinger.

I Vestafrika har man fremført muligheden for at udsætte forhandlingerne til slutningen af 2010.

For det østlige Afrika afventer Kommissionen, at regionen får etableret fælles positioner på forskellige centrale områder. Endvidere må landene gøre op med, hvilken af de mange regionale toldunioner de foretrækker som grundlag for en EPA.

Jeg vil også gerne nævne AU's handelsministermøde den 16. januar, hvor der blev vedtaget en erklæring om EPA'erne. Heri konkluderedes det bl.a., at de regionale udviklingsprocesser ikke synes modne til en EPA. Man anmodede Kommissionen om at overveje en udskydelse af forhandlingerne. På mødet havde WTO's gene-

ralsekretær gjort det klart, at han anså det for meget vanskeligt at få en ny waiver.

Lad mig slå helt fast, at hovedformålet med partnerskabsaftalerne er udvikling, derfor også betegnelsen instrument for udvikling i konklusioner vedtaget af Ministerrådet og Det Europæiske Råd. Hovedformålet er ikke at skaffe EU øget markedsadgang i AVS-landene. Forhandlingerne er som tidligere nævnt baseret på udviklingssamarbejdet under Cotonouaftalen med den bistandsindsats, der følger af aftalen.

Konkret arbejder regeringen for, at EU's partnerskabsaftaler med AVS-landene bidrager til udviklingsfremme og fattigdomsbekæmpelse, ikke mindst gennem regional integration. Det indgår bl.a. i EU's Afrikastrategi fra 2005 og i konklusionerne fra EU's Ministerråd fra den 10. april 2006. Regeringen agter at holde Kommissionen fast på denne tilgang.

Regeringen lægger stor vægt på, at der bliver åbnet op for Syd-Syd-handel. Det er indlysende, at det er i AVS-landenes egen interesse. En forbedret markedsadgang kan medvirke til øgede stordriftsfordele og investeringer, som vil give grobund for styrket økonomisk vækst.

Kl. 16.40

I forhandlingerne er udgangspunktet fra dansk side, at alle AVS-lande, der deltager i forhandlingerne, bør tilbydes markedsadgangsvilkår i EU svarende til alt, dog undtaget våben-toldpræferencerne. Det erklærede vi i Rådet allerede i 2002, da mandatet blev vedtaget, og det står vi fortsat ved. Det vil betyde forbedrede handelsmuligheder for en række af de fattige udviklingslande.

Regeringen finder endvidere, at der bør fastlægges mere fleksible oprindelsesregler, der vil kunne give udviklingslandene bedre muligheder for at forarbejde importerede varer med henblik på en videre toldfri eksport til EU, hvilket kan fremme beskæftigelsen og den økonomiske vækst.

Afviklingen af især AVS-landenes told har været et centralt emne i forhandlingerne. For at sikre aftalernes WTO-medholdelighed vil aftalerne skulle omfatte gensidig handelsliberalisering af stort set al handel. Men det er klart, at konkrete udviklingshensyn bør være det afgørende for omfanget af AVS-landenes toldafvikling. Det gælder også for den tidsperiode, som afviklingen bør finde sted over.

En vurdering af toldafvikling bør endvidere omfatte virkningerne af billigere produkter fra forbrugerne og producenterne i de pågældende